

Figur 2. En vanding opløsning mættet med såvel natriumnitrat som kaliumnitrat vil ved kogepunktet indeholde relativt mest kaliumnitrat, hvorimod dette salt fortrinsvis fældes ved afkøling. Hvis der er chlorid eller sulfat til stede, vil der dannes natrium chlorid eller natrium sulfat krystaller, som kan fjernes fra den varme opløsning ved filtrering. Opløseligheder er angivet i enheden »formelvægt af opløst salt pr. kg vand«.

sker fra møddingernes substanser, som lagres passende for at nitratet kan dannes ved en bakteriel proces. Jordet lejres, når tjenligt hertil, på riste eller filterklæde og overrisles gentagne gange med vand, hvorved bl.a. nitrater opløses. Opløsningen »renses« ved kogning med en lud fremstillet af brændt kalk og træaske, hvorved der tilføres kalium, mens calcium og magnesium fældes som carbonater. Der tilsættes alun (kalium aluminium sulfat), der erfaringsmæssigt letter fældningen og tilfører mere kalium. Efter dekantering vindes salpeter ved krystallisation.

Teori

Omkrystallisation af salpeter er en interessant process, der beror på forskellig opløselighed for de forskellige salte i henholdsvis varmt og koldt

I kogende vand er natrium chlorid (alm. salt) det tungest opløselige, i koldt vand er kalium nitrat det tungest opløselige salt - blandt de mulige kombinationer af natrium og kalium med chlorid og nitrat. Se Figur 2, der viser de nøjere forhold. Sulfat vil nemt være en forekommende forurening, men det følger natrium chlorid. Yderligere rensning sker ved lutring (smeltning) i digel eller gryde med låg og dekantering. På gode gløder nås let ca. 339°C hvor salpeteret smelter, hvorefter svolvpulver pådrysses og afbrændes, indtil smelten bliver klar. Når dette sker fjernes gryden fra ilden og henstår til afkøling. Den således stivnede salpeter ligner marmor.

Ved saltsmeltningen fjernes mange fremmede salte. F.eks. dannes af svovlet (ved reakion med nitrat) bl.a. sulfat, som fælder calcium som calcium sulfat. Dette og mange andre almindelige salte (så som natrium chlorid) er tungtopløselige i saltsmelten, forbliver derfor overvejende faste og bundfældes.

Kaliumnitrat udkrystalliserer som rhombiske prismekrystaller, der smager stærkt bittert. Salpetersyderen har givetvis smagt på suppen for at finde det rette tidspunkt til at standse indkogningen, filtrere og starte afkølingen. Hvis han på dette tidspunkt har tilsat lidt vand (for at undgå udfældning af f.eks. NaCl), skulle han teoretisk skulle kunne vinde meget ren salpeter. Han har givetvis også kunnet kende krystallerne fra hinanden.

Figur 3. Salpetersydning år
1580. Manden fisker formentlig
natrium chlorid krystaller op
fra bunden. Sydekarret er
sikkert af kobber. Fra en høj
tønde med salpeterjord og
afskrab, som han sikkert af og
til overhælder med vand,
drypper ny »saft« til en lille
spand. I baggrunden står fade
med indkogte sjatter. Man ser
tydeligt salpeterkrystallerne,
der er ved at danne sig.

Fremgangsmåde

Udstyr: 2 sæt bægerglas med spatel, tragt og filter.

1. Afvej 42,5 g NaNO3 (1/2 moll og 37,3 g KCl (1/2 mol). Afmål 60 mL vand i et 250 mL bægerglas (A) med urglas over. Opløs saltene ved opvarmning. Filtrer varmt på et filter (A) for at fjerne NaCl, støv m.v. Filtratet opsamles i et 250 mL bægerglas (B) og afkøles i isvand under omrøring. De dannede fine salpeterkrystaller isoleres på et filter (B). Der vaskes med 5 mL iskoldt vand. Filtratet og vaskevandet samles i bægerglas (A). Indkog filtratet i 5 min. og indvind dannet NaCl på filter (A). Filtratet i bægerglas (B) afkøles og mere salpeter udvindes.....

2. Det vundne salpeter vil indeholde chlorid (prøv med AgNO3 opløsning, der giver hvidt AgCl bundfald!).

3. Omkrystallisation: Vej det tørrede rå produkt (ca. 30 g opnås med rimelig omhu). Tag vand svarende til vægten + 50%. Opvarm til kogning, afkøl til 10 grader C og filtrer. Vask med ganske lidt iskoldt vand. Lad krystallerne tørre på papir. Gentag omkrystallisationen til et chloridfrit produkt er opnået (sædvanligvis 3. gang). Udbytte af rent KNO3: 15 g.

Sikkerhed:

Lad være med at lave krudt! Det går galt. Smag ikke på suppen. En rød pølse er sundere.

Litteratur:
1. R. W. Berg: »Om
Krudtets og
salpetersydningens historie«
Danmarks Tekniske
Museum Årbog 1988, side
5-44, (1989). Pris 35 kr.